

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

11. januar 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – fælles fiskeripolitik – bevarelse af ressourcerne– samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) for torskebestanden vest for Skotland og i Det Keltiske Hav, bestandene af hvilling i Det Irske Hav og rødspætte i Det Keltiske Hav syd – forordning (EU) 2020/123 – bilag IA – TAC'er på niveauer over nul – anvendelsesperiodens udløb – bedømmelse af gyldigheden – forordning (EU) nr. 1380/2013 – artikel 2, stk. 2, andet afsnit – målsætning om at nå en udnyttelsesgrad, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) senest inden udgangen af 2020 for alle bestande – artikel 2, 3, 9, 10, 15 og 16 – socioøkonomiske mål og beskæftigelsesmål – bedste foreliggende videnskabelige rådgivning – landingsforpligtelse – blandet fiskeri – »choke species« – forordning (EU) 2019/472 – artikel 1-5, 8 og 10 – målbestande – bifangster – afhjælpende foranstaltninger – skønsbeføjelse«

I sag C-330/22,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af High Court (ret i første instans, Irland) ved afgørelse af 7. april 2022, indgået til Domstolen den 16. maj 2022, i sagen

Friends of the Irish Environment CLG

mod

Minister for Agriculture, Food and the Marine,

Ireland,

Attorney General,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan, og dommerne Z. Csehi, M. Ilešič, I. Jarukaitis og D. Gratsias (refererende dommer),

generaladvokat: T. Čapeta,

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

* Processprog: engelsk.

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 16. marts 2023,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Friends of the Irish Environment CLG ved J. Devlin, SC, J. Kenny, BL, og solicitor F. Logue,
- Minister for Agriculture, Food and the Marine, Ireland og Attorney General ved M. Browne, A. Joyce, M. Lane og M. Tierney, som befuldmægtigede, bistået af D. Browne, BL, og C. Toland, SC,
- Europa-Parlamentet ved I. Anagnostopoulou, E. Ni Chaoimh og I. Terwinghe, som befuldmægtigede,
- Rådet for Den Europæiske Union ved F. Naert, A. Nowak-Salles og P. Pecheux, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved A. Dawes og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 15. juni 2023,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører gyldigheden af bilag IA til Rådets forordning (EU) 2020/123 af 27. januar 2020 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande (EUT 2020, L 25, s. 1) i forhold til artikel 2, stk. 1 og 2, og artikel 3, litra c) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT 2013, L 354, s. 22), sammenholdt med artikel 9, 10, 15 og 16 i forordning nr. 1380/2013 samt med artikel 1-5, 8 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472 af 19. marts 2019 om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 (EUT 2019, L 83, s. 1), for så vidt som dette bilag for 2020 fastsætter de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) for torsk (*Gadus morhua*) for det første i område 6a samt Den Europæiske Unions farvande og internationale farvande i 5b øst for 12°00'V (COD/5BE6A) og for det andet i område 7b, 7c, 7e-7k, 8, 9 og 10 samt EU-farvande under Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF) afsnit 34.1.1 (COD/7XAD34), for hvilling (*Merlangius merlangus*) i område 7a (WHG/07A) og for rødspætte (*Pleuronectes platessa*) i område 7h, 7j og 7k (PLE/7HJK) (herefter »de omtvistede TAC'er«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem på den ene side Friends of the Irish Environment CLG (herefter »FIE«), en ikke-statslig organisation, der arbejder inden for miljøområdet, og på den anden side Minister for Agriculture, Food and the Marine (ministeren for

landbrug, fødevarer og maritime spørgsmål, Irland), Ireland (Irland) og Attorney General (statsadvokaten, Irland) vedrørende meddelelse om fiskeriforvaltning 15, 16, 19, 20, 23 og 24 udstedt af denne minister for april, maj og juni 2020.

Retsforskrifter

Folkeretten

- 3 Artikel 61 i De Forenede Nationers havsretskonvention, undertegnet i Montego Bay den 10. december 1982 (herefter »havsretskonventionen«), med overskriften »Bevarelse af de levende ressourcer« fastsætter de almindelige principper for bevarelse af de levende havressourcer.
- 4 Disse almindelige principper finder anvendelse på bevarelsen og forvaltningen af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande ved aftale om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havsretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande, undertegnet i New York den 4. august 1995 (herefter »aftalen om bevarelse og forvaltning af fiskebestande«), bl.a. artikel 5 heri.

EU-retten

Forordning nr. 1380/2013

- 5 Femte til ottende betragtning til forordning nr. 1380/2013 har følgende ordlyd:
 - »(5) Unionen er kontraherende part i [havsretskonventionen] [...] [og] aftale[n] [om bevarelse og forvaltning af fiskebestande] [...].
 - (6) Ved disse internationale instrumenter fastsættes der først og fremmest bevarelsesforpligtelser, herunder forpligtelser til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der skal sikre, at havets ressourcer opretholdes på eller genoprettes til niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte [...] [og] en forpligtelse til bred anvendelse af en forsigtighedstilgang i forbindelse med bevarelse, forvaltning og udnyttelse af fiskebestande [...]. Den fælles fiskeripolitik bør derfor bidrage til Unionens gennemførelse af sine internationale forpligtelser i henhold til disse internationale instrumenter. [...]
 - (7) På verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 forpligtede Unionen og dens medlemsstater sig til at tage skridt til at modvirke den fortsatte nedgang i mange fiskebestande. Unionen bør derfor forbedre sin fælles fiskeripolitik ved en tilpasning af udnyttelsesgraderne for at sikre, at udnyttelsen af havets biologiske ressourcer inden for en passende tidsramme genopretter og opretholder de befiskede bestande over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte. Udnyttelsesgraderne bør nå senest i 2015. Det bør kun være tilladt, at disse udnyttelsesgrader nås på et senere tidspunkt, hvis det, at de nås senest i 2015, vil være til alvorlig skade for de berørte fiskerflåders økonomiske og sociale

bæredygtighed. Disse grader bør nås hurtigst muligt efter 2015 og under alle omstændigheder senest i 2020. Hvis de videnskabelige oplysninger ikke er tilstrækkelige til, at disse niveauer kan fastsættes, kan det overvejes at anvende omtrentlige parametre.

- (8) Forvaltningsbeslutninger vedrørende det maksimalt bæredygtige udbytte i blandet fiskeri bør tage højde for de vanskeligheder, der er forbundet med at fiske alle bestande på samme tid i et blandet fiskeri i overensstemmelse med det maksimalt bæredygtige udbytte, navnlig hvis videnskabelig rådgivning indikerer, at det er meget vanskeligt at undgå at måtte lukke fiskeriet af en bestand [(»choke species«-effekten)] ved at forbedre de anvendte fiskeredskabers selektivitet. Passende videnskabelige organer bør anmodes om at rådgive om, hvad der er passende niveauer for fiskeridødelighed i sådanne situationer.«

6 Denne forordnings artikel 2 med overskriften »Målsætninger« fastsætter i stk. 1-3 og 5:

»1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevareforsyningsikkerheden.

2. Den fælles fiskeripolitik skal i den fælles fiskeripolitik forvaltes efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationer af de befiskede arter på niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte.

For at nå målsætningen om, at populationer af fiskebestande gradvist skal genoprettes til og opretholdes på et biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, skal udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015 og på et gradvist stigende grundlag senest inden udgangen af 2020 for alle bestande.

3. Der skal i den fælles fiskeripolitik anlægges en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning med henblik på at sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres, [...]

[...]

5. Den fælles fiskeripolitik skal navnlig:

a) gradvis eliminere udsmid efter en konkret og individuel vurdering og på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning ved at undgå og i videst muligt omfang reducere uønskede fangster og ved gradvis at sikre, at fangster landes

[...]

c) skabe de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter

[...]

f) bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard, idet der tages hensyn til kystnært fiskeri og socioøkonomiske aspekter

[...]«

- 7 Forordningens artikel 3 med overskriften »Principper for god forvaltningspraksis« har følgende ordlyd:

»Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper for god forvaltningspraksis:

[...]

c) vedtagelse af foranstaltninger i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning

d) et langsigtet perspektiv

[...]«

- 8 Samme forordnings artikel 4 med overskriften »Definitioner« bestemmer i stk. 1:

»I denne forordning forstås ved:

[...]

7) »maksimalt bæredygtigt udbytte«: det største teoretiske ligevægtsudbytte, som løbende kan tages i gennemsnit af en bestand under de eksisterende gennemsnitlige miljøforhold uden betydelig indvirkning på reproduktionsprocessen

[...]

14) »bestand«: en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde

[...]

36) »blandet fiskeri«: fiskeri, hvor der i fiskeriområdet forekommer flere arter, og hvor forskellige arter sandsynligvis vil blive fanget i samme fiskeri

[...]«

- 9 Artikel 6 i forordning nr. 1380/2013 med overskriften »Almindelige bestemmelser« fastsætter i stk. 2:

»[...] Bevarelsesforanstaltninger vedtages under hensyn til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning [...]«

- 10 Forordningens artikel 9 med overskriften »Principper for og mål med de flerårige planer« har i stk. 1-3 og 5 følgende ordlyd:

»1. Der vedtages flerårige planer som en prioritet på grundlag af videnskabelig, teknisk og økonomisk rådgivning og med bevarelsesforanstaltninger for at genoprette fiskebestandene og opretholde dem over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2.

2. Hvis målene relateret til maksimalt bæredygtigt udbytte, jf. artikel 2, stk. 2, ikke kan fastsættes på grund af utilstrækkelige data, skal der i de flerårige planer på grundlag af forsigtighedstilgangen træffes foranstaltninger, der mindst sikrer en sammenlignelig bevarelsesstilstand for de relevante bestande.

3. De flerårige planer dækker [...]:

[...]

b) for så vidt angår blandet fiskeri, eller hvis udviklingen i bestandene hænger indbyrdes sammen, fiskeri efter flere bestande i et relevant geografisk område, [...]

[...]

5. De flerårige planer kan indeholde specifikke bevarelsesmål og -foranstaltninger, der baseres på økosystemtilgangen, for at tage højde for de specifikke problemer, der er forbundet med blandet fiskeri i forbindelse med opnåelsen af målene i artikel 2, stk. 2, for blandede bestande, som er omfattet af planen, hvor det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at det ikke er muligt at øge selektiviteten. [...]«

11 Forordningens artikel 10 med overskriften »Indholdet af de flerårige planer« bestemmer i stk. 1:

»I givet fald og uden at det berører de respektive beføjelser i henhold til traktaten, skal der i en flerårigplan fastsættes følgende:

[...]

b) mål i overensstemmelse med de mål, der er opstillet i artikel 2, og med relevante bestemmelser i artikel 6 og 9

c) kvantificerbare mål såsom fiskeridødelighed og/eller gydebiomasse

[...]«

12 Samme forordnings artikel 15 med overskriften »Landingsforpligtelse« fastsætter i stk. 1 og 9:

»1. Alle fangster af arter, der er underlagt fangstbegrænsninger, [...] fra fiskeri i EU-farvande eller EU-fiskerifartøjers fiskeri uden for EU-farvande, der ikke hører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, [...] skal tages om bord, opbevares på fiskerifartøjerne, registreres, landes og, hvor det er relevant, afskrives på kvoten [...] efter følgende tidsplan:

[...]

d) senest fra den 1. januar 2017 for arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri og senest fra den 1. januar 2019 for alle andre arter [...]

[...]

9. For bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen, kan medlemsstaterne benytte sig af årsbaseret fleksibilitet på op til 10% af de tilladte landinger. Med henblik herpå kan en

medlemsstat tillade landing af yderligere mængder af den bestand, der er underlagt landingsforpligtelsen, forudsat at sådanne mængder ikke overstiger 10% af den kvote, der er tildelt den pågældende medlemsstat. [...]«

- 13 Artikel 16 i forordning nr. 1380/2013 med overskriften »Fiskerimuligheder« har i stk. 2 og 4 følgende ordlyd:

»2. Når der indføres en landingsforpligtelse for så vidt angår en fiskebestand, fastsættes fiskerimulighederne under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne på grund af det forhold, at udsmid af denne bestand ikke længere vil være tilladt i det første og de efterfølgende år.

[...]

4. Fiskerimulighederne fastsættes i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2, stk. 2, og skal overholde kvantificerbare mål, tidsplaner og margener som fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, litra b) og c).«

Forordning 2019/472

- 14 Artikel 1 i forordning 2019/472 med overskriften »Genstand og anvendelsesområde« bestemmer i stk. 1 og 4:

»1. Ved denne forordning opstilles der en flerårig plan [...] for nedenstående demersale bestande [...] i de vestlige farvande samt for fiskeriet efter disse bestande:

[...]

4. Denne forordning finder også anvendelse på bifangster, der fanges ved fiskeri i de vestlige farvande efter de bestande, der er anført i stk. 1. [...]«

- 15 Denne forordnings artikel 2 med overskriften »Definitioner« har følgende ordlyd:

»Ved anvendelsen af denne forordning gælder [...] følgende definitioner:

1) »de vestlige farvande«: de nordvestlige farvande ([...][underområde under Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES)] 5 (bortset fra afsnit 5a og kun EU-farvande i afsnit 5b), 6 og 7) og de sydvestlige farvande (ICES-underområde 8, 9 og 10 (farvandene omkring Azorerne) og CECAF-afsnit 34.1.1 [...] (farvandene omkring Madeira og De Kanariske Øer))

2) » F_{MSY} -interval«: et værdiinterval, der er fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra ICES [...], hvor alle fiskeridødelighedsniveauer inden for dette interval giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) på langt sigt med et givent fiskerimønster og under de aktuelle gennemsnitlige miljøforhold uden at påvirke de relevante bestandenes reproduktionsproces i betydelig grad [...]

[...]

8) » B_{lim} «: referencepunktet for en bestands gydebiomasse fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt af på EU-plan eller internationalt plan, under hvilket der kan være reduceret reproduktionsevne

[...]«

16 Forordningens artikel 3 med overskriften »Målsætninger« har i stk. 1 følgende ordlyd:

»Planen skal bidrage til at opfyldelsen af de målsætninger for den fælles fiskeripolitik, der er fastsat i artikel 2 i forordning [...] nr. 1380/2013, navnlig gennem anvendelsen af forsigtighedstilgangen til fiskeriforvaltning, og den skal have til formål at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationerne af de befiskede arter over de niveauer, der kan give MSY.«

17 Samme forordnings artikel 4 med overskriften »Mål« fastsætter i stk. 1:

»Målet for fiskeridødeligheden, i overensstemmelse med F_{MSY} -intervallerne som defineret i artikel 2, skal nås så hurtigt som muligt og på et gradvist stigende grundlag senest i 2020 for bestandene, der er anført i artikel 1, stk. 1, og det skal derefter opretholdes inden for F_{MSY} -intervallerne, jf. denne artikel.«

18 Artikel 5 i forordning 2019/472 med overskriften »Forvaltning af bifangstbestande« bestemmer i stk. 1-3:

»1. Forvaltningsforanstaltningerne for de i artikel 1, stk. 4, omhandlede bestande, herunder i givet fald fiskerimuligheder, skal fastsættes under hensyntagen til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og skal være i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 3.

2. De i artikel 1, stk. 4, omhandlede bestande forvaltes i henhold til forsigtighedstilgangen i fiskeriforvaltningen [...], når der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger [...]

3. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning [...] nr. 1380/2013 tages der ved forvaltningen af blandet fiskeri i forbindelse med bestande, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 4, højde for vanskeligheden ved at fiske alle bestande med MSY på samme tid, navnlig i situationer, hvor dette fører til et for tidligt stop for fiskeriet.«

19 Artikel 8 i forordning 2019/472 med overskriften »Beskyttelsesforanstaltninger« bestemmer i stk. 2, at bl.a. når bestandens gydebiomasse ligger under B_{lim} , kan der vedtages afhjælpende foranstaltninger, der navnlig kan omfatte indstilling af det målrettede fiskeri efter den pågældende bestand eller funktionelle enhed og en tilstrækkelig reduktion af fiskerimulighederne.

20 Denne forordnings artikel 10 med overskriften »Fiskerimuligheder« fastsætter i stk. 1:

»Ved tildeling af de fiskerimuligheder, som de har til rådighed i henhold til artikel 17 i forordning [...] nr. 1380/2013, skal medlemsstaterne tage hensyn til den sandsynlige fangstsammensætning for de fartøjer, der deltager i blandet fiskeri.«

Forordning 2020/123

21 Følgende fremgår af 7., 8., 16.-18. og 26. betragtning til forordning 2020/123:

»(7) ICES har for visse bestande forelagt videnskabelig rådgivning om nulfangst. Hvis TAC'er for disse bestande fastsættes på det niveau, der er angivet i den videnskabelige rådgivning, vil forpligtelsen til at lande alle fangster, herunder bifangster af de pågældende bestande, i blandet fiskeri være til hinder for fiskeriet, og de vil være såkaldte »choke species«. For at finde den rette balance mellem et fortsat fiskeri i betragtning af de potentielt alvorlige socioøkonomiske konsekvenser af en afbrydelse og behovet for at opnå en god biologisk status for de pågældende bestande, bør der under hensyntagen til de vanskeligheder, der er forbundet med at befiske alle bestande i et blandet fiskeri på maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY)-niveau på samme tid, fastsættes specifikke bifangst-TAC'er for disse bestande. Disse TAC'er bør fastsættes på et niveau, der reducerer fiskeridødeligheden for disse bestande, og som giver incitament til at forbedre selektiviteten og undgå uønskede fangster. For så vidt muligt at sikre udnyttelsen af fiskerimulighederne i det blandede fiskeri i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning [...] nr. 1380/2013 bør der etableres en pulje til kvoteudveksling for de medlemsstater, der ikke har nogen kvote til at dække deres uundgåelige bifangster.

(8) For at reducere fangsterne af bestande, som der er fastsat bifangst-TAC'er for, bør fiskerimulighederne for fiskeri, hvori fisk fra disse bestande fanges, fastsættes på et niveau, som bidrager til, at sårbare bestandenes biomasse genoprettes til bæredygtige niveauer. Der bør ligeledes fastsættes tekniske foranstaltninger og kontrolforanstaltninger, der er uløseligt knyttet til fiskerimulighederne, for at hindre ulovligt udsmid.

[...]

(16) I henhold til artikel 8 i den flerårige plan for de vestlige farvande skal der – hvis den videnskabelige rådgivning tyder på, at gydebiomassen for en bestand, der er omhandlet i planens artikel 1, stk. 1, ligger under B_{lim} – træffes yderligere afhjælpende foranstaltninger for at sikre en hurtig genopretning af bestanden til over de niveauer, der kan give MSY. De afhjælpende foranstaltninger kan navnlig omfatte en midlertidig indstilling af det målrettede fiskeri efter den pågældende bestand og en passende reduktion af fiskerimulighederne for disse bestande og/eller andre bestande i fiskeri, hvor der tages torsk eller hvilling som bifangster.

(17) ICES har i sin rådgivning gjort opmærksom på, at torsk og hvilling i Det Keltiske Hav ligger under B_{lim} . Der bør derfor træffes yderligere afhjælpende foranstaltninger for disse bestande. [...]. Disse foranstaltninger bør for så vidt angår hvilling i Det Keltiske Hav bestå af tekniske ændringer af redskabernes karakteristika for at reducere bifangster af hvilling, der er funktionelt tilknyttet fiskerimulighederne for de typer fiskeri, hvor nævnte bestande fanges.

(18) Der er truffet afhjælpende foranstaltninger for så vidt angår fiskerimulighederne for 2019 for torsk i Det Keltiske Hav. I den forbindelse blev TAC'en for denne bestand beholdt bifangster. Eftersom bestanden er under B_{lim} , bør der imidlertid træffes yderligere afhjælpende foranstaltninger for at få bestanden op over de niveauer, der kan give MSY, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i den flerårige plan for de vestlige farvande. Sådanne foranstaltninger vil forbedre selektiviteten ved at gøre brugen af redskaber, der

har lavere bifangst af torsk, obligatorisk i de områder, hvor der er betydelige torskefangster, og dermed reducere fiskeridødeligheden for denne bestand i blandede fiskerier. TAC'en bør fastsættes på et niveau, der forhindrer for tidlig lukning af fiskeriet i begyndelsen af 2020. Desuden bør TAC'en medvirke til at undgå potentielt udsmid, som kan underminere dataindsamlingen og den videnskabelige vurdering af bestanden. Ved at fastsætte TAC'en til 805 ton sikres der en betydelig forøgelse af gydebiomassen i 2020 på mindst 100%, så der kan sikres en hurtig genopretning af bestanden til de niveauer, der kan give [MSY].

[...]

- (26) [...] [F]ordi biomassen af bestandene af [...] COD/5BE6A, [...] WHG/07A og PLE/7HJK er under B_{lim} , og kun bifangstfiskeri og videnskabeligt fiskeri er tilladt i 2020, har medlemsstaterne forpligtet sig til ikke at anvende artikel 15, stk. 9, i forordning [...] nr. 1380/2013 for disse bestande i 2020, så fangsterne i 2020 ikke overstiger de fastsatte TAC'er.«
- 22 Artikel 5 i forordning 2020/123 med overskriften »TAC'er og tildelinger« bestemmer i stk. 1:
- »I bilag I fastsættes TAC'erne for EU-fiskerfartøjer i EU-farvande eller i visse andre farvande og fordelingen af disse TAC'er blandt medlemsstaterne samt funktionelt tilknyttede betingelser, hvis det er relevant.«
- 23 Forordningens artikel 8 med overskriften »Kvoteudvekslingsmekanisme for TAC'er for uundgåelige bifangster i forbindelse med landingsforpligtelsen« fastsætter i stk. 1-3:
- »1. For at tage hensyn til indførelsen af landingsforpligtelsen og stille kvoter til rådighed for visse bifangster for medlemsstater uden en kvote finder kvoteudvekslingsmekanismen fastsat i denne artikels stk. 2-5 anvendelse på de TAC'er, der er angivet i bilag IA.
2. 6% af hver kvote fra TAC'erne for torsk i Det Keltiske Hav, torsk i området vest for Skotland, hvilling i Det Irske Hav og rødspætte i ICES-afsnit 7h, 7j og 7k [...], der tildeles hver medlemsstat, stilles til rådighed for en pulje for kvoteudveksling, som åbner den 1. januar 2020. Medlemsstater uden kvote har eksklusiv adgang til kvotepuljen indtil den 31. marts 2020.
3. De mængder, der udtrækkes af puljen, må ikke udveksles eller overføres til det følgende år. Eventuelle uudnyttede mængder tilbageføres efter den 31. marts 2020 til de medlemsstater, der oprindeligt har bidraget til puljen for kvoteudveksling.«
- 24 Forordningens artikel 13 med overskriften »Afhjælpende foranstaltninger vedrørende torsk og hvilling i Det Keltiske Hav« pålægger flere foranstaltninger, der har til formål at forbedre selektiviteten af bundtrawl og vod anvendt i flere områder i Det Keltiske Hav af fartøjer, hvis fangster består af mindst 20% kuller. Disse fartøjer må ikke fiske i disse område, medmindre de benytter redskaber med de bestemte tekniske karakteristika, bl.a. minimumskrav med hensyn til fangstposens maskestørrelse, der er opregnet i denne artikel. Disse regler finder imidlertid ikke anvendelse på fartøjer, hvis bifangster af torsk ikke overstiger 1,5%, i henhold til vurderingen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). Endvidere kan EU-fartøjer anvende et alternativt meget selektivt redskab i forhold til dem, der er anført i denne artikel, og hvis tekniske specifikationer ifølge en videnskabelig undersøgelse vurderet af STECF medfører, at der fanges mindre end 1% torsk.

25 Bilag IA til forordning 2020/123 fastsætter, for EU, de omtvistede TAC'er til henholdsvis 1 279 ton for torsk (*Gadus morhua*) i område 6a samt i EU-farvande og internationale farvande i 5b øst for 12°00'V (COD/5BE6A), til 805 ton for denne art i område 7b, 7c, 7e-7k, 8, 9 og 10 samt i EU-farvande i CECAF-afsnit 34.1.1 (COD/7XAD34), til 721 ton for hvilling (*Merlangius merlangus*) i område 7a (WHG/07A) og til 67 ton for rødspætte (*Pleuronectes platessa*) i område 7h, 7j og 7k (PLE/7HJK). Det er i dette bilag IA præciseret, at disse TAC'er udelukkende vedrører bifangster af torsk, hvilling og rødspætte ved fiskeri efter andre arter, og at direkte fiskeri efter disse arter ikke er tilladt under den kvote, der tildeles hver medlemstat.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

26 Efter vedtagelsen af forordning 2020/123 udstedte Minister for Agriculture, Food and the Marine navnlig meddelelserne om fiskeriforvaltning 15 og 16 for april 2020, 19 og 20 for maj 2020 samt 23 og 24 for juni 2020. Disse meddelelser fastsætter, for de fiskebestande, der er berørt af de omtvistede TAC'er, fangstbegrænsninger over nul, udelukkende for bifangster.

27 Ved stævning indgivet den 17. juni 2020 til High Court (ret i første instans, Irland), den forelæggende ret, har FIE bl.a. nedlagt påstand om, at denne forelægger Domstolen et præjudicielt spørgsmål om gyldigheden af forordning 2020/123 og afsiger kendelse om annullation i det væsentlige af de ovennævnte meddelelser om fiskeriforvaltning.

28 Under sagen har FIE fremsat en ulovlighedsindsigelse over for forordning 2020/123, idet det gøres gældende, at ved at fastsætte de omtvistede TAC'er på niveauer over nul har Rådet for Den Europæiske Union ikke taget hensyn til ICES-rådgivningen, der med henblik på at opnå MSY anbefaler fangster, der er lig nul, for torskebestanden vest for Skotland og i Det Keltiske Hav, bestandene af henholdsvis hvilling i Det Irske Hav og rødspætte i Det Keltiske Hav syd, som de nævnte TAC'er finder anvendelse på. Rådet har herved tilsidesat bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1380/2013, som navnlig fastsætter, at den udnyttelse af fiskebestandene, der kan give MSY, vil være nået for alle bestande senest inden udgangen af 2020.

29 De sagsøgte i hovedsagen har i form af en indsigelse gjort gældende, at søgsmålet er hypotetisk, idet forordning 2020/123 ikke længere er i kraft og er blevet erstattet af forordninger, der fastsætter TAC'erne for 2021 og 2022. De er følgelig af den opfattelse, at den forelæggende ret ikke bør forelægge et præjudicielt spørgsmål eller behandle søgsmålet.

30 Vedrørende sagens realitet har disse sagsøgte gjort gældende, at forordning nr. 1380/2013 skal læses i sammenhæng med forordning 2019/472, og at det heraf fremgår, at for at vedtage forordning 2020/123 skulle Rådet foretage en kompleks vurdering af et spørgsmål, der indeholder talrige parametre, som skal tages i betragtning, såsom de påtænkte foranstaltningers socioøkonomiske virkninger samt de vanskeligheder, der er forbundet med blandet fiskeri, som vedrører den omstændighed, at en bestemt art kan fanges som bifangst i forbindelse med fiskeri efter andre målarter.

31 Den forelæggende ret er for det første af den opfattelse, at den kan behandle den sag, der er indbragt for den. Den har i denne henseende navnlig anført dels, at den begrænsede gyldighedsperiode for forordning 2020/123 og de pågældende meddelelser om fiskeriforvaltning i modsat fald ville være til hinder for, at disse sidstnævnte kunne anfægtes for de irske domstole, dels at det spørgsmål, der opstår i den foreliggende sag, kan rejses i fremtidige tvister vedrørende tilsvarende forordninger.

- 32 Den forelæggende ret er for det andet af den opfattelse, at henset til de kriterier, der er opstillet i dom af 22. oktober 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452), er den forpligtet til at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse.
- 33 Den har indledningsvis anført, at det væsentlige retsspørgsmål, der skal afgøres i den foreliggende sag, er spørgsmålet om, hvorvidt den målsætning, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1380/2013, kommer til udtryk i en overordnet imperativ forpligtelse, som skal overholdes af Rådet ved fastsættelsen af TAC'erne for 2020, eller om, således som de sagsøgte i hovedsagen har gjort gældende, der kun er tale om en målsætning blandt flere andre, som Rådet skal tage i betragtning, på lige fod med en lang række aspekter, både videnskabelige og økonomiske.
- 34 Dernæst har den forelæggende ret anført, at den er enig med de sagsøgte i hovedsagen i, at Rådet i forbindelse med fastsættelsen af TAC'er skulle tage hensyn til en række aspekter med økonomiske virkninger, bl.a. for de kystsamfund, der er afhængige af indtægter fra fiskeri, såsom bifangster i forbindelse med blandet fiskeri og »choke species«-effekten samt anvendelsen af landingsforpligtelsen for alle de fangede arter, herunder dem, der ikke er mål for fiskeriaktiviteterne.
- 35 Den er imidlertid af den opfattelse, at ICES-rådgivningen fra 2019 om nulfangst for de bestande, der er nævnt i nærværende doms præmis 28, med henblik på at sikre udnyttelsesniveauer, der kan give MSY i 2020, udgjorde den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning på tidspunktet for vedtagelsen af forordning 2020/123.
- 36 Den forelæggende ret er endvidere af den opfattelse, at artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1380/2013 ikke indeholder nogen specifik regel for eller fravigelse af bifangster. Den har heraf udledt, at denne bestemmelse pålagde Rådet, med henblik på at sikre udnyttelsesgrader, der kan give MSY senest inden udgangen af 2020 for alle bestande, at fastsætte TAC'erne i overensstemmelse med ICES-rådgivningen som omhandlet i den foregående præmis.
- 37 Den forelæggende ret er i øvrigt af den opfattelse, at de omtvistede TAC'er ikke kan begrundes med argumentet om, at de har minimal virkning, idet disse TAC'er, således som det fremgår af den bevisdokumentation, der er fremlagt for denne, omfattede henholdsvis 62% og 54% af gydebiomassen for torsk i hvert af de pågældende områder og 52% af en sådan gydebiomasse hvad angår hvilling.
- 38 Endelig har den anført, at målsætningen i artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1380/2013 ikke udgør et »simpelt ambitiøst mål«, men derimod et centralt mål for den fælles fiskeripolitik, som har høj prioritet. Overholdelsen af dette mål gælder således også for de flerårige planer og fiskerimuligheder, der er omhandlet i henholdsvis denne forordnings artikel 9 og artikel 16, stk. 4.
- 39 Henset til samtlige disse betragtninger har den forelæggende ret rejst alvorlig tvivl om gyldigheden af forordning 2020/123.
- 40 På denne baggrund har High Court (ret i første instans) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Er det under omstændigheder, hvor [forordning 2020/123] er blevet fortrængt, og/eller de nationale gennemførelsesforanstaltninger er udløbet, nødvendigt at forelægge nærværende anmodning om præjudiciel afgørelse?

- 2) Er bilag IA til [forordning 2020/123] ugyldigt for så vidt angår formålet med forordning [...] 1380/2013 [...] og navnlig artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, [heri], herunder den målsætning, der er omhandlet i andet afsnit i artikel 2, stk. 2, og de principper om god forvaltningspraksis, der er fastsat i [denne forordnings] artikel 3, litra c) og litra d), [...] (herunder i det omfang forordningen finder anvendelse på fiskebestande, i forhold til hvilke der kræves en forsigtighedstilgang), sammenholdt med [nævnte forordnings] artikel 9, 10, 15 og 16 [...] og betragtningerne hertil samt artikel 1, 2, 3, 4, 5, 8 og 10 i [forordning 2019/472], for så vidt som de [TAC'er], der er fastsat i [forordning 2020/123], ikke følger den rådgivning om nulfangst med henblik på [MSY], som [ICES] har udstedt for visse fiskearter?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Formaliteten

- 41 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse, der vedrører gyldigheden af forordning 2020/123, er nødvendig, idet denne forordning og de nationale gennemførelsesforanstaltninger hertil, som er omhandlet i hovedsagen, ikke længere finder anvendelse. Den har derfor nærmere bestemt anmodet Domstolen om at tage stilling til, om denne anmodning om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling.
- 42 De sagsøgte i hovedsagen har i denne henseende gjort gældende, at nævnte anmodning ikke kan antages til realitetsbehandling. Ifølge dem er de spørgsmål, som denne sag rejser, henset til udløbet af anvendelsesperioden for forordning 2020/123 og de i hovedsagen omhandlede meddelelser om fiskeriforvaltning, for det første af hypotetisk karakter som omhandlet i Domstolens praksis. De har for det andet gjort gældende, at ved besvarelsen af disse spørgsmål foretager Domstolen en bedømmelse af gyldigheden af forordning 2020/123 uden for den frist på to måneder, der er fastsat i artikel 263 TEUF, og at den er afskåret fra alle de faktiske oplysninger, der er nødvendige for dens besvarelse, men som den ville have haft adgang til ved et søgsmål på grundlag af denne artikel.
- 43 Det fremgår af Domstolens faste praksis, at når et spørgsmål om gyldigheden af en retsakt, der er udstedt af EU-institutionerne, rejses for en national ret, tilkommer det denne ret at tage stilling til, om en præjudiciel afgørelse på dette punkt er nødvendig for, at den kan afsige dom, og dermed at anmode Domstolen om at træffe afgørelse om dette spørgsmål. Følgelig er Domstolen i princippet forpligtet til at træffe afgørelse, når de af den nationale ret stillede spørgsmål vedrører gyldigheden af en bestemmelse i EU-retten (dom af 28.3.2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, præmis 49 og den deri nævnte retspraksis).
- 44 Domstolen har således alene mulighed for at undlade at træffe afgørelse vedrørende et præjudicielt spørgsmål til bedømmelse af gyldigheden, når navnlig kravene til indholdet af anmodningen om præjudiciel afgørelse, som er indeholdt i procesreglementets artikel 94, ikke er opfyldt, eller når det klart fremgår, at den af den nationale ret ønskede vurdering af en EU-retlig bestemmelses gyldighed savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, eller når problemet er af hypotetisk karakter (jf. i denne retning dom af 28.3.2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).

- 45 Navnlig er det, henset til den samarbejdsånd, som skal gøre sig gældende for den præjudicielle forelæggelse og i henhold til procesreglementets artikel 94, litra c), absolut nødvendigt, at den nationale ret i forelæggelseskendelsen gør rede for de præcise grunde, der har ført den til at rejse spørgsmålet om gyldigheden af visse EU-retlige bestemmelser og de ugyldighedsgrunde, som efter dens opfattelse foreligger (jf. i denne retning dom af 10.1.2006, IATA og ELFAA, C-344/04, EU:C:2006:10, præmis 31, og af 4.5.2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, præmis 24 og 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 46 I denne henseende, og således som det fremgår af begrundelsen for anmodningen om præjudiciel afgørelse, er den forelæggende ret af den opfattelse, at det i lyset af national retspraksis tilkommer den at behandle hovedsagen, selv om forordning 2020/123 og de meddelelser om fiskeriforvaltning, der er anfægtet under nævnte sag, ikke længere finder anvendelse. Navnlig har den anført, at den midlertidige karakter af disse retsakter gør det umuligt at anfægte dem i løbet af deres begrænsede gyldighedsperiode.
- 47 I første række tilkommer det ikke Domstolen at rejse tvivl om den forelæggende rets vurdering af, hvorvidt søgsmålet i hovedsagen kan antages til realitetsbehandling, som inden for rammerne af proceduren for præjudiciel forelæggelse henhører under den nationale rets kompetence. I det foreliggende tilfælde har den forelæggende ret forkastet de formalitetsindsigelser vedrørende søgsmålets hypotetiske karakter som defineret i national ret, som de sagsøgte i hovedsagen har fremsat for denne ret. Den omstændighed, at anvendelsesperioden for de meddelelser om fiskeriforvaltning, der er genstand for tvisten i hovedsagen, er udløbet, er i øvrigt ikke til hinder for, at Domstolen træffer afgørelse vedrørende et præjudicielt spørgsmål, når et sådant søgsmål er tilladt i henhold til national ret, og det præjudicielle spørgsmål afspejler et objektivt behov i forbindelse med løsningen af den tvist, der lovligt er indbragt for den forelæggende ret (jf. i denne retning dom af 10.12.2018, Wightman m.fl., C-621/18, EU:C:2018:999, præmis 30 og 31 og den deri nævnte retspraksis).
- 48 Hvad i anden række angår udløbet af anvendelsesperioden for de omtvistede TAC'er er det for det første tilstrækkeligt at bemærke, at de meddelelser om fiskeriforvaltning, der er anfægtet under hovedsagen, blev vedtaget på grundlag af disse TAC'er, for det andet at disse sidstnævnte TAC'er var i kraft på datoen for vedtagelsen af disse meddelelser, og for det tredje at deres ugyldighed gøres gældende som et incidenspunkt til støtte for nævnte sag. Heraf følger, at udløbet af anvendelsesperioden for de nævnte TAC'er ikke kan begrunde, at et spørgsmål om gyldigheden af disse skal afvises fra realitetsbehandling, når dette spørgsmål afspejler et objektivt behov i forbindelse med løsningen af den tvist, der lovligt er indbragt for den forelæggende ret.
- 49 Disse betragtninger kan ikke drages i tvivl af den argumentation, som de sagsøgte i hovedsagen har gjort gældende, hvorefter Domstolen således ville foretage en bedømmelse af gyldigheden af forordning 2020/123 uden for den frist på to måneder, der er fastsat i artikel 263 TEUF, og uden at have alle de faktiske oplysninger, der er nødvendige for dens besvarelse, og som den ville have haft til rådighed ved et annulations søgsmål.
- 50 Det er således tilstrækkeligt at bemærke, at det udgør en uadskillelig del af det fuldstændige retsmiddel- og proceduresystem, som er fastlagt i EUF-traktaten – dels ved dens artikel 263 og 277, dels ved dens artikel 267 – at borgerne inden for rammerne af et søgsmål, der er anlagt ved en national ret, har ret til at anfægte lovligheden af bestemmelser, der er indeholdt i EU-retsakter, og som ligger til grund for en afgørelse eller en national retsakt, der er truffet over for den pågældende, ved at gøre gældende, at denne afgørelse eller nationale retsakt er ugyldig, og at få den pågældende ret, som ikke selv har kompetence til at tage stilling til spørgsmålet om

ugyldighed, til at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål herom, medmindre den pågældende uden nogen tvivl havde ret til i medfør af artikel 263 TEUF at anlægge sag til prøvelse af disse bestemmelser og ikke har gjort brug af denne ret inden for de fastsatte frister (dom af 28.3.2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, præmis 66 og 67 og den deri nævnte retspraksis). FIE synes imidlertid ikke uden nogen tvivl at have haft ret til at anlægge et annulations spørgsmål i henhold til artikel 263 TEUF til prøvelse af de omtvistede TAC'er, hvilket de søgte i hovedsagen ikke har bestridt.

- 51 I tredje række, og således som det fremgår af nærværende doms præmis 35-38, har den forelæggende ret i forelæggelsesafgørelsen med den krævede præcision angivet grundene til, at den har rejst alvorlige tvivl om gyldigheden af de omtvistede TAC'er med den begrundelse, at disse TAC'er ikke overholder ICES-rådgivningen om nulfangst for de bestande, der er nævnt i nærværende doms præmis 28. Den forelæggende ret har således givet Domstolen de nødvendige oplysninger om grundene til, at den anser anmodningen om præjudiciel afgørelse for at være relevant for løsningen af den tvist, der er indbragt for den.
- 52 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det fastslås, at anmodningen om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling.

Det andet spørgsmål

- 53 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om bilag IA til forordning 2020/123 er gyldigt, for så vidt som det for 2020 fastsatte de omtvistede TAC'er over nulfangstniveauet som anbefalet i ICES-rådgivningen fra 2019 for torskebestande vest for Skotland og i Det Keltiske Hav, bestande af hvilling i Det Irske Hav og bestande af rødspætte i Det Keltiske Hav syd (herefter »ICES-nulfangstrådgivningen«), i forhold til målsætningerne med den fælles fiskeripolitik som omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1380/2013, navnlig målsætningen i denne forordnings artikel 2, stk. 2, andet afsnit, samt denne politiks principper for god forvaltningspraksis, bl.a. dem, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 3, litra c) og d), og henset til samme forordnings artikel 9, 10, 15 og 16 samt artikel 1-5, 8 og 10 i forordning 2019/472.
- 54 Som det fremgår af nærværende doms præmis 35, 36 og 38, hviler den tvivl, som den forelæggende ret har rejst med hensyn til gyldigheden af de omtvistede TAC'er, hovedsageligt på to betragtninger. For det første er den af den opfattelse, at forordning nr. 1380/2013 og 2019/472 skal fortolkes således, at artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1380/2013 pålagde Rådet en klar forpligtelse uden undtagelser til at fastsætte de omtvistede TAC'er i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for – for alle bestande, herunder dem, der er omfattet af disse TAC'er – at nå udnyttelsesgrader, der kan give MSY senest inden udgangen af 2020. Den har for det andet anført, at ICES-nulfangstrådgivningen i det foreliggende tilfælde udgjorde den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning som omhandlet i artikel 3, litra c), i forordning nr. 1380/2013.
- 55 Det påhviler således Domstolen at undersøge, for det første i hvilket omfang Rådets skønsmæssige ved fastsættelsen af de omtvistede TAC'er var begrænset af målsætningen i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1380/2013 og af ICES-nulfangstrådgivningen, og for det andet om Rådet i det foreliggende tilfælde har overskredet grænserne for sin skønsmæssige.

Om grænserne for Rådets skønsbeføjelse til at fastsætte de omtvistede TAC'er

- 56 Det bemærkes indledningsvis, og således som det fremgår af ordlyden af artikel 43, stk. 2, TEUF, at Europa-Parlamentet og Rådet er forpligtet til efter den almindelige lovgivningsprocedure at vedtage navnlig »bestemmelser, der er nødvendige for at virkeliggøre målsætningerne for den fælles landbrugs- og fiskeripolitik«, selv om Rådet i henhold til artikel 43, stk. 3, TEUF på forslag af Europa-Kommissionen vedtager »foranstaltninger vedrørende fastsættelse af priser, afgifter, støtte og kvantitative begrænsninger samt vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder«.
- 57 Det bemærkes ligeledes, at ifølge Domstolens praksis skal foranstaltninger, der indebærer et politisk valg, som er forbeholdt EU-lovgiver, være baseret på artikel 43, stk. 2, TEUF, idet disse foranstaltninger er nødvendige for virkeliggørelsen af målsætningerne for den fælles landbrugs- og fiskeripolitik, mens vedtagelsen af foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder i henhold til artikel 43, stk. 3, TEUF ikke kræver, at der foretages et sådant valg, idet sådanne foranstaltninger fortrinsvis er af teknisk karakter og skal træffes med henblik på at gennemføre de bestemmelser, der er blevet vedtaget på grundlag af artikel 43, stk. 2, TEUF (jf. i denne retning dom af 26.11.2014, Parlamentet og Kommissionen mod Rådet, C-103/12 og C-165/12, EU:C:2014:2400, præmis 50, og af 1.12.2015, Parlamentet og Kommissionen mod Rådet, C-124/13 og C-125/13, EU:C:2015:790, præmis 48 og 50).
- 58 Ifølge denne retspraksis forfølger stk. 2 og 3 i artikel 43 TEUF i øvrigt forskellige formål og har hver især et specifikt anvendelsesområde, hvorfor de kan anvendes separat som retsgrundlag for vedtagelse af bestemte foranstaltninger inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, idet det forudsættes, at Rådet, når det vedtager retsakter på grundlag af artikel 43, stk. 3, TEUF, skal handle inden for grænserne af sine beføjelser og i givet fald inden for den retlige ramme, der allerede er fastsat i henhold til artikel 43, stk. 2, TEUF (jf. i denne retning dom af 1.12.2015, Parlamentet og Kommissionen mod Rådet, C-124/13 og C-125/13, EU:C:2015:790, præmis 58).
- 59 I den foreliggende sag udgøres den relevante retlige ramme, der er indført af EU-lovgiver, af dels forordning nr. 1380/2013, som fastsætter de generelle bestemmelser for den fælles fiskeripolitik, dels forordning 2019/472, som fastsætter en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande (herefter »den flerårige plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande«). Hvad angår anvendelsesområdet for denne sidstnævnte forordning fastsætter dens artikel 1, stk. 1 og 4, at den omfatter både de bestande, der er opregnet i artikel 1, stk. 1, i forordning 2019/472, og bifangster, der fanges ved fiskeri i de vestlige farvande efter nævnte bestande. Som det fremgår af ordlyden af bilag IA til forordning, finder de omtvistede TAC'er udelukkende anvendelse på bifangstbestande, der findes i fiskeriområder for de bestande, der er opregnet i nævnte stk. 1. Det tilkom derfor Rådet at fastsætte disse TAC'er under overholdelse af ikke alene bestemmelserne i forordning nr. 1380/2013, men ligeledes dem i forordning 2019/472.
- 60 Hvad for det første angår forordning nr. 1380/2013 skal det bemærkes, at artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i denne sidstnævnte forordning fastsætter det princip, at den fælles fiskeripolitik »[skal] forvaltes efter en forsigtighedstilgang«, og anfører, at »målet [med denne politik] er at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationer af de befiskede arter på niveauer, der kan give [MSY]«.

- 61 Således, og som det fremgår af sjette betragtning til denne forordning, bør den fælles fiskeripolitik bidrage til Unionens gennemførelse af de forpligtelser, der påhviler den i medfør af havretskonventionen og aftalen om bevarelse og forvaltning af fiskebestande, i hvilke den er kontraherende part, i forbindelse med bevarelse, forvaltning og udnyttelse af fiskebestande.
- 62 Navnlig, og således som det fremgår af syvende betragtning til nævnte forordning, og som generaladvokaten i det væsentlige har fremhævet i punkt 25 og 26 i forslaget til afgørelse, har vedtagelsen af denne forordning til formål at »modvirke den fortsatte nedgang i mange fiskebestande« og at »forbedre« den fælles fiskeripolitik ved at omorientere den mod et mål om bæredygtighed af fiskeriaktiviteter på lang sigt, bl.a. ved »en tilpasning af udnyttelsesgraderne« for disse bestande for »inden for en passende tidsramme« at sikre gennemførelsen af målet om genoprettelse og opretholdelse af de befiskede bestande over niveauer, der kan give MSY.
- 63 Nærmere bestemt fastsætter artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1380/2013, at »[f]or at nå [denne] målsætning[...]« skal »udnyttelsesgraden for [MSY], hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015 og på et gradvist stigende grundlag senest inden udgangen af 2020 for alle bestande«.
- 64 Det fremgår af denne bestemmelses ordlyd, at selv om der er en vis fleksibilitet til at fastsætte en udnyttelsesgrad for MSY i perioden 2015-2020, udløber fristen for gennemførelse af dette mål derimod, således som det er fremhævet ved udtrykkene »senest« og »for alle bestande«, principielt inden udgangen af 2020, og dette for alle biologiske ressourcer, der findes i forvaltningsområderne omfattet af den fælles fiskeripolitik i overensstemmelse med definitionen af begrebet »bestand« som omhandlet i denne forordnings artikel 4, nr. 14).
- 65 For det første skal denne bestemmelse imidlertid fortolkes i lyset af artikel 2 i forordning nr. 1380/2013 i sin helhed, som i stk. 1 kræver, at den fælles fiskeripolitik sikrer, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden. Blandt disse målsætninger findes i denne forordnings artikel 2, stk. 5, litra c) og f), målsætningen om at skabe de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter og målsætningen om at bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard, idet der tages hensyn til kystnært fiskeri og socioøkonomiske aspekter.
- 66 Det følger i øvrigt ligeledes af denne artikel 2 i dens helhed, at den miljømæssige bæredygtighed på lang sigt af fiskeriaktiviteterne ikke alene indebærer fastsættelsen af udnyttelsesgrader for de arter, der kan give MSY, men også, i henhold til dens stk. 3, at minimere disse aktiviteters negative indvirkning på marineøkosystemet og navnlig, således som angivet i dens stk. 5, litra a), gradvist at eliminere udsmid efter en konkret og individuel vurdering og på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning ved at undgå og i videst muligt omfang reducere uønskede fangster og ved gradvis at sikre, at fangster landes.
- 67 Det bemærkes for det andet, at i henhold til artikel 10, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 1380/2013 indeholder de flerårige planer navnlig mål i overensstemmelse med de mål, der er opstillet i bl.a. artikel 2, og med relevante bestemmelser i denne forordnings artikel 9, samt kvantificerbare mål såsom fiskeridødelighed.

- 68 I denne henseende bemærkes, at nævnte forordnings artikel 9, stk. 5, bestemmer, at de flerårige planer, der er vedtaget på grundlag af samme forordnings artikel 9, stk. 1, kan indeholde specifikke bevarelsesmål og -foranstaltninger, der baseres på økosystemtilgangen, for at tage højde for de specifikke problemer, der er forbundet med blandet fiskeri i forbindelse med opnåelsen af målene i artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1380/2013 for blandede bestande, som er omfattet af en sådan plan, hvor det af den videnskabelige rådgivning fremgår, at det ikke er muligt at øge selektiviteten.
- 69 Denne artikel 9, stk. 5, skal læses i lyset af ottende betragtning til denne forordning, hvori det anføres, at »[f]orvaltningsbeslutninger vedrørende [MSY] i blandet fiskeri« skal »tage højde for de vanskeligheder, der er forbundet med at fiske alle bestande på samme tid i et [sådan] fiskeri i overensstemmelse med [MSY], navnlig hvis videnskabelig rådgivning indikerer, at det er meget vanskeligt at undgå at måtte lukke fiskeriet af en bestand ved at forbedre de anvendte fiskeredskabers selektivitet«. Den omstændighed, at EU-lovgiver har fundet det nødvendigt at foretage disse præciseringer umiddelbart efter i syvende betragtning til nævnte forordning at have angivet målet om genopretning af alle bestande med henblik på MSY senest inden udgangen af 2020, understreger dens hensigt om ikke at udelukke muligheden for at tilpasse dette mål i det tilfælde, hvor det ikke kan nås samtidigt for alle bestande i et blandet fiskeri.
- 70 For så vidt angår blandet fiskeri som omhandlet i artikel 4, nr. 36), i forordning nr. 1380/2013, dvs. fiskeri, hvor forskellige arter sandsynligvis vil blive fanget sammen i samme fiskeri, kan de bestande, for hvilke den tildelte kvote var nul eller hurtigst muligt udtømt, således have en »begrænsende« virkning, idet det kræves, at fiskerifartøjer indstiller deres drift, inden de tildelte kvoter for de andre arter, bl.a. dem, der er målarter for fiskeriet, er nået, således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 8 i forslaget til afgørelse. Dette fænomen forstærkes af landingsforpligtelsen, som er indført ved denne forordnings artikel 15, som pålægger opbevaring om bord, registrering af og modregning i de kvoter, der gælder for den pågældende bestand, alle fisk, der er fanget, og som i henhold til tidsplanen defineret i denne artikels stk. 1 fuldt ud finder anvendelse fra den 1. januar 2019. Endvidere, og således som det fremhæves i ottende betragtning til nævnte forordning, kan det ikke altid undgås at måtte lukke fiskeriet af en bestand ved at forbedre de anvendte fiskeredskabers selektivitet.
- 71 Det følger derfor af artikel 9, stk. 5, i forordning nr. 1380/2013, sammenholdt med ottende betragtning til denne forordning, at EU-lovgiver inden for rammerne af flerårige planer har ønsket at give mulighed for at tilpasse de målsætninger, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, bl.a. målsætningen i andet afsnit i dette stk. 2, for at tage højde for de vanskeligheder, der i et blandet fiskeri er forbundet med at nå en udnyttelsesgrad, der kan give MSY for alle de befiskede bestande på samme tid, henset til »choke species«-effekten, når de anvendte fiskeredskabers selektivitet ikke gør det muligt at undgå dette fænomen.
- 72 For det andet har EU-lovgiver inden for rammerne af forordning 2019/472 i denne henseende, i denne forordnings artikel 4 og 5, fastsat en differentieret forvaltningsordning dels for målbestande, dels for bifangstbestande, der netop har til formål at tage højde for de særlige forhold ved blandet fiskeri i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning nr. 1380/2013.
- 73 For det første fastsætter artikel 4, stk. 1, i forordning 2019/472 for målbestandene, nemlig målet for fiskeridødeligheden i overensstemmelse med F_{MSY} -intervallerne som omhandlet i denne forordnings artikel 2, nr. 2), dvs. de værdiintervaller, »der er fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, [...] hvor alle fiskeridødelighedsniveauer inden for [disse intervaller] giver [MSY] på langt sigt«, og bestemmer, at dette mål skal nås så hurtigt som muligt og på et

gradvist stigende grundlag senest i 2020. Dette mål præciserer således med hensyn til de målbestande, der er omfattet af den flerårige plan for de vestlige farvande, målet om at opnå udnyttelsesgrader, der kan give MSY senest inden udgangen af 2020 for alle bestande, som fastsat i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1380/2013.

- 74 For det andet fastsætter artikel 5, stk. 1, i forordning 2019/472, at forvaltningsforanstaltningerne for bifangstbestandene, herunder i givet fald fiskerimuligheder, skal fastsættes »under hensyntagen til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning«, og at de skal være i overensstemmelse med målsætningerne i denne forordnings artikel 3, hvilke i generelle vendinger gengiver målsætningerne om miljømæssig bæredygtighed på lang sigt i artikel 2 i forordning nr. 1380/2013. Desuden bestemmer artikel 5, stk. 3, i forordning 2019/472, at i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning nr. 1380/2013 tages der ved forvaltningen af blandet fiskeri i forbindelse med bifangstbestande højde for vanskeligheden ved at fiske alle bestande med MSY på samme tid, »navnlig i situationer, hvor dette fører til et for tidligt stop for fiskeriet«.
- 75 Det må heraf udledes, at den seneste frist for at opnå en udnyttelsesgrad, der kan give MSY, som fastsat i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1380/2013, skal overholdes strengt og finder anvendelse uden undtagelse på de målbestande, der er opregnet i artikel 1, stk. 1, i forordning 2019/472. For forvaltningen af bifangstbestande omfattet af denne sidstnævnte forordning og bl.a. for definitionen af fiskerimulighederne for disse bestande har Rådet imidlertid en skønsbeføjelse, henset til de vanskeligheder, der er forbundet med fastsættelsen af sådanne udnyttelsesgrader for alle bestande på samme tid, navnlig hvis denne fastsættelse må føre til et for tidligt stop for fiskeriet på grund af »choke species«-effekten som beskrevet i nærværende doms præmis 70.
- 76 Denne fortolkning af artikel 4 og 5 i forordning 2019/472 understøttes af den almindelige opbygning af og tilblivelseshistorien for denne forordning.
- 77 Hvad angår den almindelige opbygning af nævnte forordning skal det bemærkes, at denne sidstnævnte fastsætter andre foranstaltninger, der har til formål at tage højde for de specifikke vanskeligheder, der er forbundet med blandet fiskeri, og som er angivet i nærværende doms præmis 71, hvilke foranstaltninger er supplement til den differentierede forvaltningsordning for målbestande og bifangstbestande fastsat i nævnte artikel 4 og 5. Når navnlig for det første reproduktionsevnen for denne bestand er truet, giver samme forordnings artikel 8, stk. 2, således mulighed for at træffe en afhjælpende foranstaltning i form af indstilling af det målrettede fiskeri efter denne bestand, ledsaget af en passende reduktion af fiskerimulighederne. I en sådan situation kan den pågældende bestand kun fanges som bifangst. For det andet fastsætter artikel 10, stk. 1, i forordning 2019/472 i forhold til medlemsstaterne en forpligtelse til, ved tildelingen af de fiskerimuligheder, som de er blevet stillet til rådighed af Rådet, at tage hensyn til den sandsynlige fangstsammensætning for de fartøjer, der deltager i blandet fiskeri.
- 78 Med hensyn til denne forordnings tilblivelseshistorie fremhævede Europa-Kommissionen i begrundelsen til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for fiskebestandene i de vestlige farvande og tilstødende farvande og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 om en flerårig plan for Østersøen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) 1300/2008 (COM(2018) 149 final), der førte til vedtagelsen af forordning 2019/472, navnlig risikoen for »en underudnyttelse af kvoterne i det blandede fiskeri i de vestlige farvande« på grund af »choke species«-effekten, som sker, hvis landingsforpligtelsen anvendes fuldt ud. Det

er derfor, at Kommissionen inden for rammerne af den flerårige plan for de vestlige farvande præciserer, at »[b]estande, som er afgørende for fiskernes adfærd og er økonomisk vigtige, bør forvaltes i overensstemmelse med F_{MSY} -intervallerne«, og at »[c]irka 95% af landingerne i de vestlige farvande målt i mængde vil derfor blive forvaltet i overensstemmelse med princippet om [MSY]«, idet »[d]e øvrige bestande, dvs. bestande, som hovedsagelig tages som bifangster, bør forvaltes i overensstemmelse med forsigtighedstilgangen«.

- 79 Det følger af det ovenstående, at eftersom de omtvistede TAC'er finder anvendelse på bestande, der udelukkende er bifangstbestande, havde Rådet en skønsbeføjelse med hensyn til at bestemme, om det var muligt at fastsætte disse TAC'er på et niveau, der kan give MSY, og dermed om der var anledning til at overholde ICES-nulfangstrådgivningen.
- 80 Det bemærkes imidlertid, at når Rådet fastsætter TAC'er og fordeler fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne, skal det foretage en vurdering af en kompliceret økonomisk situation, hvorved det har en vid skønsmargen, som ikke udelukkende omfatter indholdet og rækkevidden af de bestemmelser, der skal vedtages, men også i et vist omfang konstateringen af de tilgrundliggende faktiske forhold. Ved domstolskontrollen med en sådan kompetence må den efterprøvende ret derfor begrænse sig til at undersøge, om myndighedens afgørelse er behæftet med en åbenlys vildfarelse eller magtfordrejning, eller om myndigheden klart har overskredet grænserne for sit skøn (jf. i denne retning dom af 11.1.2017, Spanien mod Rådet, C-128/15, EU:C:2017:3, præmis 46 og den deri nævnte retspraksis). Det påhviler derfor Domstolen at undersøge, om Rådet klart har overskredet grænserne for dette skøn.

Spørgsmålet om, hvorvidt Rådet klart har overskredet grænserne for sin skønsbeføjelse

- 81 For det første, og således som det udtrykkeligt fremgår af syvende betragtning til forordning 2020/123, fandt Rådet, at hvis de omtvistede TAC'er blev fastsat til det niveau, der var angivet i ICES-nulfangstrådgivningen, ville forpligtelsen til at lande alle fangster, herunder bifangster af de pågældende bestande i blandet fiskeri, blive en hindring for fiskeriet som følge af »choke species«-effekten. Det er derfor, ifølge ordlyden af denne syvende betragtning, »[f]or at ramme den rette balance mellem fortsat fiskeri i betragtning af de potentielt alvorlige socioøkonomiske konsekvenser og behovet for at opnå en god biologisk status for de pågældende bestande«, at Rådet fandt, at der »under hensyntagen til vanskelighederne med at befiske alle bestande i et blandet fiskeri på MSY-niveau på samme tid« burde fastsættes specifikke bifangst-TAC'er for disse bestande »på et niveau, der reducerer dødeligheden for disse bestande, og som tilskynder til at forbedre selektiviteten og undgå uønskede fangster«.
- 82 Denne konstatering er ikke behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.
- 83 Det bemærkes i denne henseende, at denne konstatering er baseret på en ICES-rådgivning fra november 2019, hvori ICES vurderede det sandsynlige niveau for bifangst, som i 2020 er fanget fra bestande, for hvilke ICES havde udstedt nulfangstrådgivningen, såfremt TAC'erne for målbestandene var i overensstemmelse med den rådgivning, som ICES havde udstedt med hensyn til disse sidstnævnte bestande. I denne rådgivning vurderede ICES imidlertid disse sandsynlige bifangster til niveauer, der er væsentligt højere end nul, nemlig 1 279 ton for torskebestanden omfattet af den første omtvistede TAC, mellem 1 606 og 1 854 ton for bestanden af samme art omfattet af den anden af disse TAC'er, ifølge fangstniveauet for kuller, mellem 901 ton og 917 ton for hvilling, ifølge fangstniveauet for jomfruhummer, og, i mangel af videnskabelige data, til ca. 100 ton for rødspætte, henset til niveauet for de seneste landinger. Det kunne derfor af denne rådgivning udledes, at fastsættelsen af TAC'er til nul for disse bestande risikerede at

føre til et for tidligt stop for fiskeriet efter målbestandene, som de nævnte bestande var forbundet med, og følgelig berøre de pågældende fiskerflåders økonomiske levedygtighed og levestandarden for dem, der er afhængige af disse fiskeriaktiviteter.

- 84 For det andet, og således som det er bemærket i nærværende doms præmis 81, fremgår det af syvende betragtning til forordning 2020/123, at de omtvistede TAC'er var blevet fastsat med henblik på at forene målet om at bevare fiskeriet i drift med målet om at opnå en god biologisk status for de pågældende bestande. Navnlig anføres det i denne syvende betragtning, at disse TAC'er blev fastsat på et niveau, der reducerer fiskeridødeligheden, og som giver incitament til at forbedre selektiviteten og undgå uønskede fangster.
- 85 I denne henseende bemærkes for det første, at Rådet fastsatte de omtvistede TAC'er enten, for så vidt angår TAC'en for torsk vest for Skotland, på et skønnet niveau for bifangster foretaget af ICES eller, for så vidt angår de øvrige omtvistede TAC'er, på et niveau lavere end dette skøn. Disse foranstaltninger kunne derfor skabe incitament for fiskerfartøjer til at begrænse sådanne bifangster, der sker ved fangster af målbestande, for at undgå risikoen for et for tidligt stop for det pågældende fiskeri.
- 86 For det andet baserede Rådet sig på ICES-rådgivningen fra november 2019 for at fastsætte tre af de omtvistede TAC'er således, at der kunne ske en stigning i de pågældende bestandes biomasse på mellem ca. 10% og 100%, idet TAC'en for rødspætte i Det Keltiske Hav syd, i mangel af videnskabelige data fra ICES, var baseret på en forsigtighedstilgang. Uanset de tal, som den forelæggende ret har angivet, og som Kommissionen og Rådet har bekræftet i retsmødet, og hvoraf – som anført i nærværende doms præmis 37 – fremgår en betydelig del af biomassen af de pågældende bestande af torsk og hvilling repræsenteret ved de omtvistede TAC'er for disse bestande, fremgår det imidlertid ikke af samtlige de oplysninger, der er fremlagt for Domstolen, at de niveauer, som disse TAC'er blev fastsat på, var åbenbart uforenelige med Rådets målsætning om, således som det fremgår af ottende betragtning til forordning 2020/123, at genoprette sårbare bestandes biomasse til bæredygtige niveauer i overensstemmelse med det langsigtede perspektiv i artikel 3, litra d), i forordning nr. 1380/2013. Endvidere hviler disse niveauer enten på, i henhold til denne forordnings artikel 3, litra c), og artikel 5, stk. 1, i forordning 2019/472, »den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning«, i det foreliggende tilfælde ICES-rådgivningen som omhandlet i nærværende doms præmis 83, eller på forsigtighedstilgangen, som i mangel af en sådan rådgivning kræves i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 2.
- 87 For det tredje fremgår det af forordning 2020/123, at der var blevet truffet afhjælpende foranstaltninger, i tillæg til de omtvistede TAC'er, med henblik på at begrænse bifangster af de bestande, der var omfattet af ICES-nulfangstrådgivningen.
- 88 For at tage hensyn til landingsforpligtelsen fastsætter denne forordnings artikel 8 for det første, at en kvoteudvekslingsmekanisme finder anvendelse på de omtvistede TAC'er, for at stille en procentdel af de fangstkvoter, der er tildelt visse medlemsstater, til rådighed for medlemsstater uden en kvote til dækning af de sidstnævntes uundgåelige bifangster. Således som anført i syvende betragtning til nævnte forordning gør denne mekanisme det muligt at sikre, at de fiskerimuligheder, der er tildelt medlemsstaterne, udnyttes i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 1380/2013, som bestemmer, at disse fiskerimuligheder i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne, hvor udsmid af den pågældende bestand ikke er tilladt.

- 89 For at reducere fangsterne af bestande, som Rådet har fastsat bifangst-TAC'er for, hvori de omtvistede TAC'er indgår, er fiskerimulighederne for blandet fiskeri, hvori sådanne fangster kan forekomme, for det andet, og således som det fremgår af ottende betragtning til forordning 2020/123, blevet fastsat på et niveau, der gør det muligt at genoprette de mest sårbare bestande. Det er således, som Kommissionen i det væsentlige har anført, for at mindske fiskeritrykket efter kuller på torsk i Det Keltiske Hav, at TAC'en for målbestanden af kuller, der findes i de tilsvarende områder, er blevet fastsat i bilag 1A til denne forordning til 10 859 ton i stedet for 16 671 ton som anbefalet af ICES for denne bestand.
- 90 For det tredje, og således som det fremgår af 16.-18. betragtning til nævnte forordning, samt henset til ICES-rådgivningen, der vurderede torskebestandenes niveau i Det Keltiske Hav til under B_{lim} som omhandlet i artikel 2, stk. 8, i forordning 2019/472, dvs. referencepunktet for en bestands gydebiomasse, under hvilket der kan være reduceret reproduktionsevne, er dels det målrettede fiskeri efter denne bestand i henhold til denne forordnings artikel 8, stk. 2, indstillet, dels er de foranstaltninger, der pålægger specifikationer for fiskeredskaber anvendt i dette område med henblik på at styrke selektiviteten i forhold til disse bestande, fastsat i artikel 13 i forordning 2020/123.
- 91 For det fjerde, og således som det fremgår af 26. betragtning til denne forordning, har medlemsstaterne med henblik på at sikre, at fangsterne i 2020 ikke overstiger de fastsatte TAC'er, forpligtet sig til ikke at anvende, bl.a. for torskebestandene vest for Skotland, hvilling i Det Irske Hav og rødspætte i Det Keltiske Hav syd, den fleksibilitet fra år til år, der er fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning nr. 1380/2013, som giver dem mulighed for at tillade landing, inden for grænserne af 10% af de tilladte landinger, af yderligere mængder af den bestand, der er underlagt landingsforpligtelsen, der kan afskrives på deres fremtidige kvoter.
- 92 De omtvistede TAC'er blev følgelig fastsat på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning på et niveau, som ikke er åbenbart uhensigtsmæssigt til at forene målet om at opretholde blandet fiskeri i drift med målet om at genetablere en god biologisk status for de pågældende bestande. De er endvidere ledsaget af afhjælpende foranstaltninger, der er egnede til at begrænse bifangster taget i 2020 af de bestande, der forvaltes gennem disse TAC'er, og som følge heraf det pågældende blandede fiskeris indvirkning på disse bestande. Det må derfor fastslås, at ved vedtagelsen af de nævnte TAC'er har Rådet ikke åbenbart overskredet grænserne for sin skønsbeføjelse, hvilke er defineret i forordning nr. 1380/2013, navnlig denne forordnings artikel 2, stk. 2, andet afsnit, artikel 3, litra c) og d), og artikel 9, stk. 5, samt artikel 5 i forordning 2019/472, og bl.a. dennes stk. 3.
- 93 Henset til samtlige ovenstående betragtninger må det konkluderes, at behandlingen af det andet spørgsmål intet har frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af bilag IA til forordning 2020/123, for så vidt som dette bilag fastsatte de omtvistede TAC'er for 2020.

Sagsomkostninger

- 94 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Behandlingen af det andet spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af bilag IA til Rådets forordning (EU) 2020/123 af 27. januar 2020 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande, for så vidt som dette bilag for 2020 fastsatte de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) for torsk (*Gadus morhua*) for det første i område 6a samt Den Europæiske Unions farvande og internationale farvande i 5b øst for 12°00'V (COD/5BE6A) og for det andet i område 7b, 7c, 7e-7k, 8, 9 og 10 samt EU-farvande under Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF) afsnit 34.1.1 (COD/7XAD34), for hvilling (*Merlangius merlangus*) i område 7a (WHG/07A) og for rødspætte (*Pleuronectes platessa*) i område 7h, 7j og 7k (PLE/7HJK).

Underskrifter